

ΛΟΓΟΣ ΚΒ΄: Εγκωμιαστικός για την αναστήλωση και την ανακαίνιση του καθεδρικού ναού από τον Ακάκιο, επίσκοπο της Τβερ (Άγιος Μάξιμος ο Γραικός)

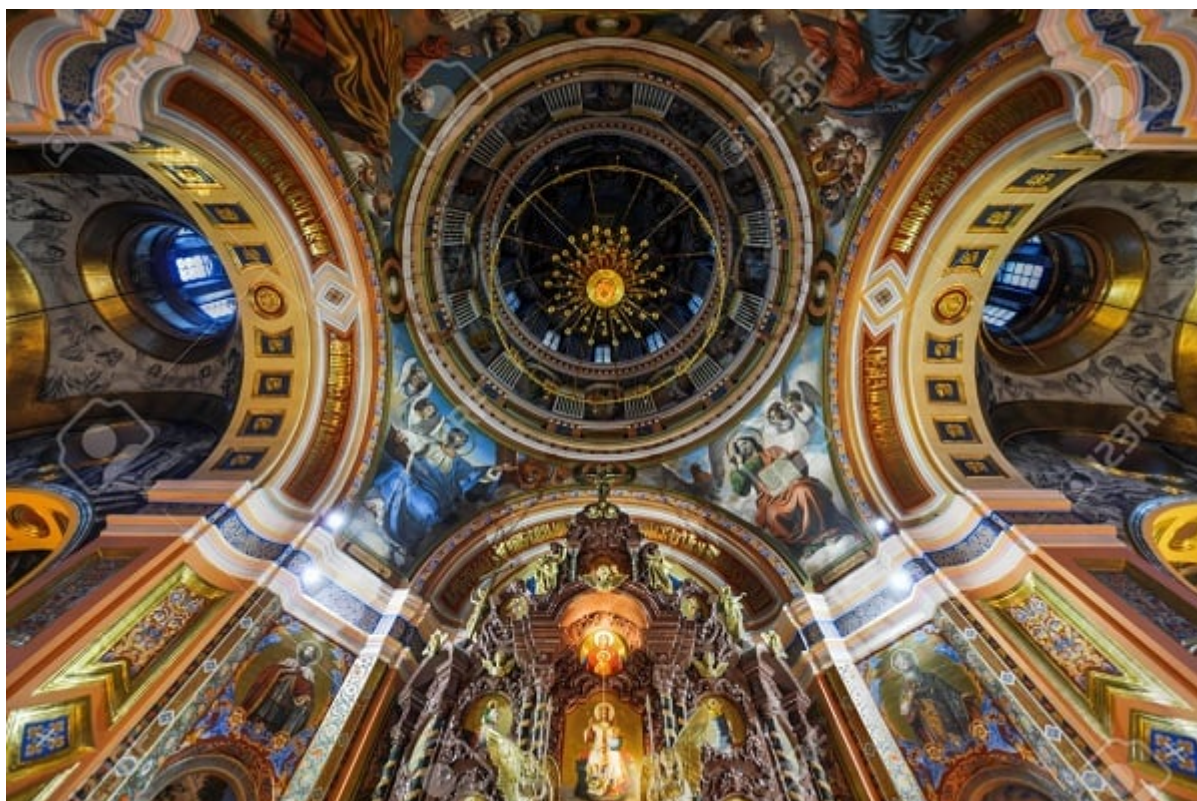
/ [Πεμπτουσία](#)

ΛΟΓΟΣ ΚΒ΄: Εγκωμιαστικός για την αναστήλωση και την ανακαίνιση του καθεδρικού ναού από τον Ακάκιο, επίσκοπο της Τβερ

Σχετικά με τον εορτασμό της ανακαινίσεως υπάρχει παλαιό και καθιερωμένο έθος, όπως λέγει ο μέγας θεολόγος Γρηγόριος [1]. Και πως να μην αναγνωρίσει κανείς ότι αυτό έχει καθιερωθεί καλώς, αφού συμβάλλει στην πραγμάτωση δύο σκοπών. Πρώτον, γίνεται σαφής η πρόνοια και η μέριμνα του δημιουργού των όλων και Κυρίου, για μας και έτσι όλα τακτοποιούνται προς όφελός μας. Δεύτερον, τα έργα και τα μεγαλοπρεπή οικοδομήματα των καλών και θεοφιλήτων αρχιερέων, των ευσεβών βασιλέων και όλων των αρχόντων, ο ζήλος τους για την τιμή και την δόξα του Θεού, η μέριμνά τους, δοξάζονται και διατηρούνται στην μνήμη, μεταδίδονται από γενεά σε γενεά, και έτσι οι επόμενες γενεές μιμούνται τις καλές τους πράξεις.

Έτσι εγώ ο ανάξιος θεώρησα σωστό να μην τα παραδώσω στην λήθη, αλλά να κάνω γνωστό με τον σύντομο αυτό λόγο στις επερχόμενες γενεές ο,τι συνέβη σύμφωνα με τις ανεξερεύνητες βουλές του Κυρίου των όλων στην ένδοξη πόλη Τβερ, επί βασιλείας του μεγάλου ηγεμόνα Πασών των Ρωσιών Ιωάννη, υιού του Βασιλείου, και επί του θεοφιλεστάτου επισκόπου Ακακίου, που ωραία και ευσεβώς κρατάει το πηδάλιο της εκκλησίας στην επαρχία της Τβερ.

Κατά το έτος 1537, μετά το μεσημέρι, κατά τις άρρητες βουλές του Θεού, άγνωστο από ποια αιτία, ξέσπασε φωτιά που με τον θυελλώδη βοριά μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα κατέστρεψε όλα τα τείχη της πόλεως, τον μεγάλο

καθεδρικό ναό με όλες τις άγιες εικόνες και τα ιερά σκεύη, όλα τα άμφια και τα βιβλία, καθώς και πολλές άλλες εκκλησίες και οικοδομήματα. Ήταν τρομερό το θέαμα, άξιο πολλών δακρύων. Η φωτιά, κινούμενη από τον δυνατό αέρα καταβρόχθιζε τα πάντα. Κήηκαν μάλιστα και πολλοί άνθρωποι, που δεν κατάφεραν να ξεφύγουν από τις φλόγες που τους κυνηγούσαν.

Πόσο ακατάληπτη είναι η πρόνοιά Σου, Χριστέ και Θεέ! Ποιος είναι ικανός να κατανοήσει και να μας διδάξει ποια είναι η αιτία της μεγάλης οργής Σου εναντίον μας για τις αμαρτίες μας; Και μάλιστα, ποιος θα μπορέσει με την προσ-ευχή του να κατευνάσει την δίκαιη και μεγάλη αγανάκτησή Σου εναντίον μας, επειδή με την παράβαση των εντολών Σου εξοργίζουμε την ανεξάντλητη φιλανθρωπία και αγαθότητά Σου; «Δίκαιος ει, Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου» [2], όπως λέγει ο θείος και ένδοξος λόγος Σου. Για να μας νουθετήσεις και να μας φωτίσεις στην πίστη, δεν έδειξες έλεος ούτε για τους ιερούς ναούς και τις εικόνες Σου ούτε για τις εικόνες της Παναγίας Μητρός Σου και όλων των Αγίων Σου. Έτσι όλα αυτά η τα παρέδωσες στους βαρβάρους για λεηλασία η τα κατέστρεψες τελικά με την φωτιά, για να δείξεις με αυτόν τον τρόπο σε μας τους αναισθήτους την πολύ μεγάλη και δικαία αγανάκτησή Σου εναντίον μας. Έτσι θα κατανοήσουμε και τον εαυτό μας και τις αμαρτίες μας, και αφού τα κατανοήσουμε, θα μετανοήσουμε ενώπιόν Σου.

Κύριε, δώσε μας να κατανοήσουμε τα αμαρτήματά μας και να μετανοήσουμε ενώπιόν Σου με όλη την ψυχή μας, με κάθε ταπεινοφροσύνη, με την τέλεση δικαίων πράξεων και με ελεημοσύνες στους πτωχούς! Σε ευχαριστούμε, Κύριε, με όλη την ψυχή μας για την αγαθότητά Σου προς εμάς, εξαιτίας της οποίας όχι μόνο μας κάνεις αξίους της χάριτος και της γενναιοδωρίας Σου, επιβάλλοντάς μας σκληρές αλλά και πατρικές τιμωρίες, αλλά και δίνεις την Χάρη σου στον ποιμένα και πατέρα μας, επίσκοπο Ακάκιο, τον οποίο πληροίς πάντοτε με αγαθότητα, πνευματική σοφία και σύνεση προς δόξα Σου και ευεργεσία προς εμάς που πιστεύουμε και ελπίζουμε σε Εσένα.

Ενδυναμωμένος με την Χάρη Σου αυτός δεν απελπίστηκε από τις τόσο φοβερές θλίψεις που του συνέβησαν, και χάρη στην δύναμη της θελήσεώς του, δεν παραμέλησε το στόλισμα και την ευπρέπεια των αγίων εικόνων Σου. Φρόντισε για τα ιερά σκεύη όλου του θείου «σκηνώματος δόξης σου» [3], που είναι απαραίτητα για τα μυστήριά Σου, τα άμφια και γενικώς όλα τα εκκλησιαστικά αντικείμενα, τόσο για το θυσιαστήριο, όσο και για όλο τον ναό. Ξεκίνησε με μεγάλη φροντίδα και ζήλο την ανακαίνιση του κατεστραμμένου από την φωτιά παλαιότερου διακόσμου του αγίου ναού Σου, μιμούμενος σε αυτήν την περίπτωση εκείνον τον ενάρετο που είπε: «Ως ώμοσε τω Κυρίω, ηύξατο τω Θεώ Ιακώβ· ει εισελεύσομαι εις σκηνωμα οίκου μου, ει αναβήσομαι επί κλίνης στρωμνής μου, ει δώσω ύπνον τοις οφθαλμοίς μου και τοις βλεφάροις μου νυσταγμόν και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις μου, έως ου εύρω τόπον τω Κυρίω, σκηνωμα τω Θεώ Ιακώβ» [4]. Με την ίδια μέριμνα και τον ίδιο ζήλο άρχισε και αυτός το έργο του, και με την βοήθεια της Χάριτός Σου, υπερβαίνοντας τις δυνάμεις του, στόλισε την εκκλησία Σου με άγιες εικόνες που αγιογραφήθηκαν από εμπείρους ζωγράφους, με πολύτιμο διάκοσμο από χρυσό και ασήμι, ώστε να παρουσιάζει ωραίο θέαμα και να γλυκαίνει το βλέμμα των πιστών, ευφραίνοντας θαυμάσια τις ψυχές τους και συνάμα ωθώντας τους να Σε δοξάσουν και να Σε ευχαριστήσουν για την αγαθότητα και την άμετρη προς εμάς φιλανθρωπία Σου.

Αφού μας τιμώρησες ως Κύριος, προσπαθώντας να μας αποτρέψεις από κάθε αμαρτία, μας έδειξες πάλι την γενναιοδωρία Σου ως φιλότεκνος πατέρας. Μολονότι με την δικαία αγανάκτησή Σου μας επίκρανες πάρα πολύ, αφού κατέστρεψες με την φωτιά τον παλαιό διάκοσμο του ιερού ναού Σου, μας τον επέστρεψες και πάλι σε μορφή που δεν υστερεί της προηγούμενης. Αυτό έγινε με τις φροντίδες και το έργο του πιστού Σου εναρέτου Ακακίου, του θεαρέστου επισκόπου Σου, ποιμένα και αγαπημένου πατέρα μας, τον οποίο με την έξοδό του από τον κόσμο να τον εντάξεις μεταξύ των εκλεκτών πρωθιερέων Σου και να τον αξιώσεις να Σε υμνεί μαζί τους στον θαυμάσιο, ουράνιο, ιερό ναό Σου εις τον αιώνα τον άπαντα, επειδή αγάπησε ολόψυχα την ευπρέπεια του επιγείου ιερού ναού Σου και τον ανακαίνισε. Να αξιώσεις και εμάς με τις άγιες προσευχές του να περάσουμε όλη την υπόλοιπη ζωή μας ευχαριστώντας Σε με τις καλές πράξεις μας. Και με ταπεινοφροσύνη, με ειλικρίνεια και με αγνότητα, να υμνούμε και να ευχαριστούμε εσένα, τον άναρχο Πατέρα, τον συνάναρχο Λόγο και το συναίδιο Πνεύμα, νυν και αεί και εις τον αιώνα του αιώνος. Αμήν.

1. Πρβλ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, Λόγος ΜΔ΄. Εις την καινήν Κυριακήν α΄, ΡG 36,608Α.
2. Ψαλμ. 118, 137.
3. Ψαλμ. 25, 8.
4. Ψαλμ. 131, 2-5.